

Сура батыр иленгә

«Сура батыр һунарзан йөрөп килгәс бик арыган да, һызмаһын үзе менән бергә йөрөй торған юлдашы Тарауыл картка биреп, уны һунарға ебәргән. Ул йөрөп кайткансы үзе ял итергә булған... Мин шунан Сураның хәлен беләйем тип, уға табан атлаһам, Мәсем хан менән Акбулат, йокоһонан яңы уянған Сураны, шатланып, үлтерергә торалар... Бисәһен (Һомайзы) сақырып алайык та, халыкка, ауырып үлде, тип хәбәр таратырға ант иттереп күмдерәйек, тип һөйләштеләр...

Ай, Сура батыр, Уралымды бирмәйенсә Акбулат бей менән Мәсем хан менән бик күп йылдар һуғышып килгән кеше ине. Ул бер сакта ир-ат Уралдың һыуында балыктай йөзә, урманында коштай һайрай ине. Батыр әрәм булды шул, – тине карт».

(Башкирский народный эпос. «Акбузат». Гл. редакция Восточной лит-ры. М., 1977.)

Кеше ни эзләһә, шуны табыр, тизәр. Ләкин кай вакыт улай булмай за сыға: бер нәмәнә эзләйһең, икенсе нәмәгә барып юлығаһың.

Һуңғы осорза был юлдарзың авторына башкорт халкының зур ғына өлөшө һаналған барын-табын ырыуы кешеләренән 1735—37 йылдарза Йосоп батыр Арыков етәкселегендәгә зур ихтилалын өйрәнергә тура килде. Эзләнеү башта барын ырыуына караған Туңғатар, Кужай, Қорама ауылдары тирәһендәрәк кенә барзы. Әммә һөзөмтә булманы тиерлек. Артабан география киңәйзе, игтибар борон заманда карабарын-табындрзың төп йөшәү урыны булған Силәбе өлкәһенең Уйск районына күсте. Иң оло максат — талантлы ойшторосы, Башкортостандың көнсығыш, төньяк-көнсығыш тарафтарында мендәрсә кәүемде азатлык хәрәкәтенә әйзәй алған һәм Ырымбур губернаһы санауниктарың, Екатеринбург түрәләрен куркыуға һалған Йосоп батырзың тыуган урының билдәләп куйыу ине. Тарихи документтарзы өйрәнгәндә, 1735—1737 йылдарзағы вакигалар: Шадрин өйәзенең Теченск (Тыныс) слободаһынан А. Тевкелев тарафынан Үрге Яйыкка тип ебәрелгән 600 ылауын камауға алыу за, уны котқарырга килгән В. Арсенев полкына каршы сығып, уны кире кыуып кайтарып ебөрәү зә, артабан кысым көсәйгәс, һуғышты туктатып тора-

бызмы, әллә дауам иттерәбезме, тип, кәңәш короу за – хәзәрге Учалы районының төньяк өлөшөндә булған Йосоп Арыков етәкселегендәгә башкорттарзың хәрәкәт иткән ерзәре лә, башлыса, Мейәс, Кундырау, Сыбаркүл тирәләренә тап килә, Туңғатар, Кужай, Кәрим ауылдары кешеләренә исемдәре лә шул ерзәрзә барған вакигалар уртаһында осрай. Бына ошо факттарға таянып, Арыковтың баш ставкаһы ла барын-табын ырыуы биләмәләренә Сыбаркүл яғына тартымырак өлөшөндә булырға тейеш, тигән һығымта яһала.

Һәм ошолар, Й. Арыковты башта Туңғатар менән сиктәш Уйск эргәһендә, унан Мейәс яғында эзләгән арала, йәки һис көтмәгәндә, бер яңылыкка барып юлығылды. Уға Иманғол ауылында тыуып, хәзәр Учалы калаһында мәктәп директоры булып эшләгән тарихсы Дамир Әхмәтйәнов сәбәпсә булды.

– Йосоп Арыковты әллә кайзан эзләп йөрөйһө түгел, ул Иманғолда тыуган дабаһа, – тине ул.

– Нисек инде Иманғолда? Учалы эргәһендәгә Иманғолдамы?

– Әйе. Был хакта Үрнәк апай Ғабдрахманова район гәзитендә лә язып сыкты. Элекке укытыусы. Беләһегеззәр?... Икенсенән, был фаразды тикшерер өсөн, Уйск районындағы Әмин ауылы шәжәрәһен карап сығырға ине. Шәжәрә Әмин ауылы

укытыусыны Марс Дәүләтшинда һаклана. Мин һорап карагайным да, алып булманы. Ул документта бик кәрәкле мәглүмәттәр табып булыр ине, тип уйлайым.

– Әминдең бында ни кысылышы бар?

– Әмин менән Иманғолда кәрзәш кешеләр йәшәй. Әмингә иманғолдар барып нигез һалған.

Шак катырлык яңылык ине был: астындагын алты ай эзләгән һымак килеп сыға түгелме һуң? Ә бер караһан, аптырарлык нимә бар? Тарихи сығанактарға карағанда, Учалы районының кап уртаһындагы мәшһүр күлдәр – барындарзың балык тотоп, йән асырар урындары, хәзер типтәр, мишәр ауылдары кунаклаган тигезлектәр уларзың көтөүлектәре булған. Быға башкорт восстаниеларынан һуң ситтән килгән типтәр старшиналарының Исәт провинцияһы Канцелярияһына башкорт «бурзары»ның «буш» ятып калған ерзәрен һорап язған ғаризалары дәлил. Ошо асаба ерзәрзе властарзың арзан хакка ғына һатып ебәрәүе, ә азағырак бушлай таратыуы был төбәк кәүемдәре тормошона зур үзгәрештәр килтерә. Яңылыктар башкорт ауылы Ташкисеү һәм уға кушылып киткән Иманғол язмышында ла сағылыш таба. Шулай булғас, Йосоп Арыковтың ысынлап та Иманғолдоко тип раслаузарына ышанырға күп нәмә лә кәрәкмәй.

Без был йомакты асыклап куйыу өсөн гэзиттә мәкәлә бастырған һәм әле Бәләкәй Учалы ауылында йәшәгән Үрнәк апай Ғабдрахманова менән осраштык һәм унан:

– Шулай за һез Арыковтың Иманғол кешеһе икәнән нимәгә таянып әйтәһегез? – тип һоранык.

– Иманғолда борон Йосоп тигән батыр булған, ул безҙең нәсәл кешеһе, – тине апай. – Бала сакта мин ололарзан уның фамилияһын һорағаным бар. Ниңәлер шыбырзап кына «Арыков» тип әйттеләр. Кыскырып әйтергә курккандарзыр, тиём.

Иманғолға юлландык. Ауылдың абруйлы аҡһакалдары Йосоптоң үзенә зур ғәиләһе менән бер аз ситтәрәк, башкаларзан айырымырак, өсмө-дүртме йорт биләп, ауылдың қайһы тирәһендәрәк йәшәгәнән күрһәттә. Хужалығы ныклы койма менән уратып алынып, арткы яктан да бейек таш стена күтәрелгән булған. Ә койма ашаһында ниндәйҙер кораллы әзәмдәр йәшәгән, халыкка бигүк күрәнмәгәндәр. Йәйге-көзгә эштәрзә катнашкандар, ләкин қараңғы

төшкәс, азбарзан тура йылғаға төшөп, һыу кисеп, куйы қарағас үскән тауға артылып, қайзалыр китеп-килеп йөрөгәндәр. Кем булған улар? Ни менән мәшғүл булғандар? Әллә батырлык эшләп йөрөгәндәр, әллә юлбасарлык иткәндәр – быны берәү зә әйтә алмай.

Әйе, Йосоп тигән кеше булған Иманғолда. Атаһы – Исмәғил. Нәсәл ағастары түбәндәгесә: башта – Көсәп, унан – Көсәлләп, Көзрәмәт, Мөсәлләп. Уның улының исеме билдәһез. Унан – Исмәғил килә. Исмәғилдең улы – Йосоп. Йосоптоң ике улы була: өлкәнә – Абдрахман, кескәйе – Юныс. Абдрахмандан һуңғыһы – тағы билдәһез. Унан һуң – Ғәбдрәхим. Ғәбдрәхимдән – Үрнәк апай Ғабдрахманова үзә.

– Безҙең нәсәлдә қырғыз қаны бар, – ти Үрнәк апай. – Йосоп олатай қырғыз ханының қызын алған. Шуға ла өлкән улы, Абдрахман, қазактар һымак, әйәр өстөндә үскән. Балалары ла қырғызға окшап тора. Безҙең балаларға, мәсәлән, Магнитогорскиға барырға тура килһә, һин қырғыз балаһы, тип бәйләнә торғайнылар.

Иманғолдағы Йосоптоң Йосоп Арыков булыуын иҫбатларға тырышып һәм Абдрахман тармағына қарағанда Юныс тармағы тулырақ тип, апай Юныс нәсәлен һанай: Юныс – унан қала Ғәбделнасир, шунан – Ғәбделхан. Ғәбделхан улы – Жәүзәт.

Ләкин, был нәсәлдең қайһы тармағын ғына қарама, ғалимдарзың қәңше буйынса һәр быуын араһын 30-35 йылға самалап иҫәпләгәндә лә, Иманғол Йособо Йосоп Арыков йәшәгән осорға барып етмәй. Тимәк, ул Арыков түгел. Шулай за хәтер һандығына һалып қуяйык: Иманғол Йособо ла ниндәйҙер серле тарихка ишара яһаған һәм махсус өйрәнәүзә талап иткән бер шәхес булып тора һымак.

Ә иҫкә алынған Иманғол менән Уйск районының Әмин ауылы уртақлығын беләү өсөн шулай ук боронго комартқыны – Марс Дәүләтшин биреп ебәргән нәсәл ағасын ентекләп қарап, тикшереп сығыу зарар итмәс: егермәләгән биттән торған был үзенсәлекле халык документында йөззәрсә кешенең қан һәм рухи бәйләнештәре сағылыш таба, ул ғына ла түгел, унда ниндәйҙер кимәлдә тотош башкорт, татар һәм қазак халыктарының үткәнәнә, бер-береһе менән тығыз аралашып йәшәүенә лә ишара яһала, хатта уларзың Сура батыр тураһындағы эпостарына ла барып ялғана.

Сура батыр хакындагы риүәйәткә элегерәк күренекле галимыбыз Ф. Б. Хөсәйенов тә игтибар иткән булып сықты. Ул «Шәжәрәләр» тигән хезмәтендә (Башкорт әзәбиәте тарихы. I том. Урта быуаттар осоро. Өфө, Башк. китап нәшриәте. 1990) Әмин, Иманғол нәсел ағасына кағылып, «Сура батыр» эпосы мотивын анализлай һәм Көнсыгышты өйрәнү институтының Ленинград бүлексәһе Кулязмалар фондында һакланған ошо шәжәрәне килтерә. Фалим «Сура батыр» эпосының ярайһы ук зур булгуын, уның казак, нуғай, Кырым татарлары тарихына бәйләнешле икәннен билдәләй.

Санкт-Петербургта һакланған ошо эпос варианты менән Әмин ауылында табылған шәжәрә тексы араһында айырмалар булһа ла, уларзың нигеззәре бер үк.

«Ата-бабаларыбыз һойләүе буйынса, казак халкының Жағыл бай нәселенән булған Нүрәк мирза, Бохара иленән күсеп килгән, Салкаркүл тирәһенә урынлашқан, – тип башлана риүәйәт. – Нүрәк мирза бик бай булған, уның туғыз туғай йылкыһы йөрөгән.

Бер вақыт Нүрәк йылкыһына бер арыс-лан әйләшкән: һәр көн бер йылкыны тар-тып ашап китер булған. Был афәткә Нүрәк мирза һис рәнйемәгән. Йылкыһының кыуылып, тузып йөрөгән лайык күрмәй, тағы күпме ашар икән тип, үз ихтыяры менән бер һимез йылкыны арыс-лан ята торған ергә бәйләп куя башлаған. Арыс-лан шуны тартып ашар булған.

Бер көн колон вақытында бүре тартып уңалмаған һимез бейәне алып бәйләгәндәр. Арыс-лан да уға теймәгән. Был хәлдә күргәс, Нүрәк бай, «касқырзан (бүренән) калған һыныкты арыс-лан еймәс» тип, мәкәл әйткән. Һуңырак икенсе бер байталды ағаска бәйләгәс, арыс-лан шуны ашаған да үз юлына киткән. Шунан һуң йылкылар иҫән калған...»

«...Салкар күле буйында йәйләп гүмер кисергәндә Нүрәк мирзаның Тайзүлә исе-мле катындан бер ир балаһы тыуып, Сура тип исе-м кушалар. Бер нисә йыл үткәс, йәнә бер ул тыуып, исе-мен Ширин тип куялар. Был ике бала Нүрәк байзың фәрәүәнселек илә булған тормошонда киң-лектә наз-ниғмәт ешендә горык булып үстеләр. Халык кашында ай менән көндәй кәзерле булдылар. Үззәре һүзгә оҫта, эшкә етез инеләр...»

Артабан риүәйәттә XIV-XV быуаттарҙа татар хандарының рус кенәздәре менән һуғышыуы, иптәше Колонсак батыр менән Казанға ярзамға барыуы, бергәләп рус гәскәрен кыуып ебәреүзәре, Казан ханының Сураны батыр итеп иглан итеүе, үзенә йәмәгәт итеп татар кызын алыуы һәм улар-зан ир бала тыуыуы бәйән ителә. «Казан шәһәрәндә Озондар нәселе – шул Сура батыр нәселенән, имеш».

«Казан шәһәрәндә тамам тыныслык урынлашқан, Сура батыр һуғыштан иҫән калған егеттәре илә үз иленә – Салкар күле буйына кайтырға сықты. Иленә етмәс борон иптәше Колонсакты хәбәрсе итеп алға ебәр-зе. Колонсак батыр, илгә етеп, халыкка: «Сура батыр булды, Казанды рустарзан кот-карзы», – тип һөйөнөс хәбәр таратты.

Һиһайәт, Сура батыр үзенә әйәргән гәскәре илә таң караңғыһында кайтып етте. Өйөнә килгәс, утауынан бер таза йәш егет сыкканын күрәп һәм катынын кызғанып: «Һай, был өйгә сит кеше баш булған икән, башын сабып өзәм!» – тип, кынынан сығарып кылысын күтәрзе. Шул вақыт бер туған энеһе Ширин үзен таныт-кас, әһә, гәйрәтем кире кайтмаһын, тип, кылысын кире кынына тыкмайынса, менеп килгән атының билен сабып өзгән».

Был хәлдәр кайза булғаны хакында та-рихи мәғлүмәттәр юк, тип өстәй билдәһез автор һәм артабан Казандың тағы рустар тарафынан басып алыныуы, Казан ханлығы бөтөрөлөп, Мәскәү кенәзе Иван Грозныйзың татарларға бик каты мөгәмәлә күрһәтеүе, уларзы урыс-лаштыра башлауы, мосолман диненә каршы булгуы тураһында яза.

«Иван Грозныйзың шундай каты мөгә-мәләһенән курқып, Сура батыр үзенә әйәргән халкы менән рус гәскәрзәренә камауынан сығып, Уралдың калын урма-нына килеп боҫқан, – ти ул. – Һәм Сура батырзың нәселе үлеп бөткән тип, халкы-яр һалдырған. Үзе бик каты ауырып ки-теп, бер йылдан һуң вафат була...»

Әмин шәжәрәһендәге риүәйәт башкорт-тарзың «Акбузат» эпосын хәтерләтә. Унда Сура батырзың тормошо ғына сағылдырыл-май. Географик атамаларзың – Уралтау, унан күзләп сыккан Яйык, Изел, Уй йыл-галарының, Илтабан, Акбулат ауылдары-ның (хәзәрге Рысай) исе-мдәренә кабат-лануы ла зур кызыкһыныу уята һәм, «Су-ра батыр» әсәренә тап ошо ерлектә ты-уыуы мөмкин, тигән фекер уята.

Санкт-Петербург фондында һакланган шәжәрәлә – уны тәүләп матбуғатка сыгарган галим исеме менән Ф. Хөсәйенов шәжә-

рәһе тип атайык – һәм Т. Рәхмәтуллин төзөгән шәжәрәлә килтерелгән исемдәр, ер-һыу атамаларында айырма зур түгел:

Ф. Хөсәйеновта	Т. Рәхмәтуллинда	«Акбузат» эпосында
Жағылбай Улы Нарыкбай Уның улы Сура Инәһе Тәнисула Уйыл йылғаһы Чалпар күле	Жағыл бай Нүрек бай Сура Тайдула Уй йылғаһы Салкар күле	— Урал батыр Сура Һомай Ағизел, Яйык йылғалары Шүлгәнкүл

Риүәйәттә дауам иттерәйек: «Сура батырзан Йәнбәт тыуган, Йәнбәтгән – Нүркә, Нүркәнән – Биксура, Биксуранан – Ғосман...» Ғосман йәки Усман. «Ғосман Дагстан иленә барып, күп йылдар дингилем укып, мулла булып кайткан. Шул заманда Силәбе һәм Үрге Яйык араһында оло юл буйында ултырған Илтабан иленә – Өссапан (Степан) улына килеп һыйынган. Үзенә караған ғаиләһе илә күсеп килеп, Илтабан түрә хозурында мулла булып гүмер иткән...» Балалары булып, бер улының исеме Иманғол булған. Иманғол, атаһы Ғосман мулланан инсе алып, Илтабан ауылынан ситкә күсеп ултырған. Уның янына һәр төрлө халык йыйылып, Иманғол ауылы тип исем алды. Хәзәрге көн Учалы районында Иманғол ауылы шул».

Иманғолдоң ике катынынан ун ике ул донъяға килгән. Оло катындан тыугандар: Ғәбделғафар, Ғәбделәссәләм, Ғабдулла, Моһасип, Ғәбделмәжит, Ғәбделғафур». Искәрмә: бында Иманғол балаларының алтыһы ғына күрһәтелгән, башкалары, бәлки, икенсе бисәһенән булып, азағырак теркәлгәндер. Нисек кенә булмаһын, риүәйәткә ингәндәренән һәм перепистән үткәндәренән йәки Ә. Әсфәндиәров китабында булғандарынан күптәренән бер-берәһенә тап килеүе безгә мөһим. Беззе бында легенда геройларының тора-бара ысынбарлыктағы тәғәйен нәсәл кешеләренә килеп тоташыуы гәжәпләндерә. Рәхмәтуллин риүәйәте буйынса, Сура батырзан һуң өс быуын аша ғына донъяға Усман тыуган. Артабан уның нәсәл тармағы Ә. Әсфәндиәровтың «История сел и деревень Башкортостана» (Кн. I. Уфа, Китап. 1997. 62-се бит) тигән китабында күренә: Усман – уның улы Иманғол. Иманғолдоң ике улы була: Абдулсәләм һәм Әбдрәшит. Абдулсәләм 8 малайға тормош бирә:

Нигмәтулла, Зөлкәрнәй, Абдразақ, Әбдрәхим һәм тағы 4 малайға. Уларзың балалары араһында без Ярмулла, Кәлимулла, Сәфәрғәли, Муллағәли, Аллаяр, Зәйнәлбәшир исемдәрен күрәбез. Безгә Муллағәли тигәне кызыклы: унан Иманғол ауылында тыуган Социалистик Хезмәт Геройы, атаклы экскаваторсы, баһадир кәүзәле Рамазан Муллағәли улы Нигмәтуллин шул нәсәл ебен дауам иттерәүе түгелме?

Ә риүәйәттә телгә алынған «Илтабан түрә – тарихта бик билдәле шәхес. Ул – Илтабан Степанов (Өссапан). 1735 йылдың көзөндә Барын-Табын волосы старшинаһы Йосоп Арыков, башкорттарзы восстаниеға күтәрәп, Үрге Яйык нығытмаһындағы гарнизонға азык-түлек ылаузарын үткәрмәскә тырышып һуғышканда, И. Степанов уға каршы сыға һәм үзе йыйған команда менән ылаузарзы озатып бара. Был хакта регуляр ғәскәр етәксәһе прапорщик Гладышевтың 1735 йылдың ноябрөндә Екатеринбургка В.Н. Татищевка язған рапортынан да укып белергә мөһкин. Рапорт «Себер даруғаһы башкорттарының азык-түлек ылауын Ырымбурға ебәрмәскә тырышыуына яһак татары Илтабан Степановтың каршы тороуы» тип атала (документ үзгәртмәйенсә бирелә).

«Доношение.

Сего ноября 26 числа Сибирской дороги дер. Тюбуку¹ ясашных татар сотник Илтабан да выборной ясашных же татар Алмет Бикметов в команде моей доношением объявил: послан де я, ясашный татарин сотник Илтабан Степанов от господина прапорщика Гладышева в разные деревни по чуваш для посылки провождения провианту, а от себя я послал команды своей выборные деревни Кораболки чувашенина Алмета Бикметова, которому сказали Сибирской дороги Куваканской

¹ Тюбук – Кубяк, недалеко от дер. Имангулово.

волости дер. Тимамбетовой¹, что де Сибирской дороги Кудейской волости, Трукменские, Тюбеляцкие² волостей башкирцы збирались на господина полковника Алексея Ивановича Тевкелева, как он ехал из Теченской слободы, токмо де не напустили затем, что встретили башкирцы и мещеряки довольное число. А ныне де все конечно збираются вышеописанные волости башкирцы, что как отпустится провиант в Оренбурга не допустят, також не токмо оной Тамамбет, но и других деревень башкирцы сказываю про сие новое число. Да я же, сотник Илтабан посылаю команды своей деревни Тюбук Юсупа Васильева в разные чувашские деревни по чуваш для провождения провианту до Оренбурга. Ездил в Айлинскую волость к башкирцу Кунакбаю Минкову, который Кунакбай посланному моему сказал, что де ты объяви сотнику своему, дабы ехали с провиантом со всякою осторожностью – собираются башкирцы всех волостей Сибирской дороги не пропустить провиант».

(Материалы по ист. БАССР. 1735-1736 гг. ф.3, оп. 13, ед.хр. 38, с. 14.)

Документтағы кайһы бер волостарҙың һәм ауылдарҙың исемдәре бозоп күрһәтелгән, әммә һүзгән Илтабан—Златоуст—Коншак юлы буйындағы ауылдар тураһында барыуында бер ниндәй зә шик юк.

Ылаузар хәзерге Учалы районының Кужай ауылынан алыс түгел Нәрәле тауы қысығында һәм артабан Кинйәкәй һазлығы эргәһендә бикләнеп калғас, В.Н. Татищев 1735 йылдың 28 декабрендә, ылаузы (600 йөк) башкорт боласыларынан курсалауза ярзам һорап, башкорт старшиналарына һәм руханиларына мөрәжәғәт итә, бында ла Илтабан Степанов командаһы ярзамға килә. Полковник А.Н. Арсеньев етәкселегендәге рус ғәскәрәнә мылтык менән коралланған һәм атка атланған 1200 крәҫтиән килеп кушыла.

Билдәле булыуынса, XVIII быуат урталарында башкорт ихтилалдары бастырыла, был күтәрелештәрҙән үзәге булған барын-табын ауылдарына үрт һалына, «буш калған» ерҙәргә сит халыктар килеп

урынлаша. Бында, волость үзәге Асыузынан «12 сакырым алыслыкта Имангол (Ташкисеү) ултыра, — ти профессор Ә. Әсфәндиәров. — Ауылға беренсе булып килеүсе Имангол Усмановка 1811 йылда 76 йәш була». Шәжәрәлә әйтелгәндәргә бик тап килә был. Имангол ауылында тыуған хезмәт ветераны Ж. Х. Насиров та бына ни ти: «Карттарҙың һөйләүенсә, беҙҙән район элек Кара Табын волосына караған. Иманголдар Әминдән килгән. Уларҙы ни өсөндөр «кыпсыктар» (кыпсактар түгел) тип атағандар. Ауылға Усманов Имангол нигеҙ һалған. 1744-1747 йылдарҙа була был». Ә. Әсфәндиәров Әмин ауылының барлыкка килеүен иһә 1743 йыл тип билдәләй. Тимәк, ике ауылға ла бер үк вақытта, башкорт восстаниеларынан һун, ағай-әнеләре аралашып бөткән нәсәлдәр тарафынан нигеҙ һалынған. Берәүҙәрҙән: «Имангол – әминдәрҙән», икенселәрҙән: «Әмин – иманголдарҙан башланған», тиеүҙәре һәм ер атамаларының кабатланыуы, окшашлығы ла шунан киләләр.

Шәжәрә артабан ни һөйләй: «Иманголдан тыуған 12 ул мал асырап көн күргән. Мал йәйләү өсөн Йәнәшкүл³ буйына килеп, Имангол ауылынан йәйләп, кышлау өсөн Ташкисеү⁴ ауылына кайта торған булғандар.

Инде туранан-тура Әмин һаҡында. «Артабаларыбыҙҙың әйтеүе буйынса, 1746 йылдың язында аҡ буран сығып, Ақбулат⁵ ауылынан урта хәлле Ибраһим карттың кышкы тибендә өйөрөгән йылкыһы ел ыңғайына сығып китмеш. Көндөр йылынып, ер-һуу кипкәс, Ибраһим карттың улы Әмин егет юғалған йылкыны Олотау тигән ергә килеп тапмыш. Олотауҙың өңөрөндә тибенеп ятқан йылкылары язғы қауын койған, алама тайҙар ат булған, быуаз бейәләр колонлаған. Әлһәсүл, бөтөн йылкы имен кышлаған. Һуңынан Әмин егет яҡшылап караған. Ер бик мөнәббәт, уңайлы. Уй һууының буйында шәп болонлок, урманымда ағаслыҡ, тауында ташлыҡ, һууында балыҡ, кырында һәр төрлө тиреле йәнлек булғанын күреп, көн күрер өсөн Ақбулаттан, яҡшы қола ат табып, йәйләүгә шундаҡ күсеп килергә карар куйған.

¹ Тимамбетово – Татлимбетово.

² Тюбеляцкая волость – Кубалаяцкая волость.

³ Йәнәшкүл – йә Асыузы, йә хәзер инде тау токомдары менән күмелгән Юшалы күзә тотолалыр.

⁴ Ташкисеү – Имангол ауылының бер өлшө.

⁵ Ақбулат – хәзерге Рысай ауылы.

Табылған йылкыларзы шунда калдырып, Акбулатка кайткас, күргән ерзе, һыузы һөйләп, кәңәшләшәп, Әмин егет үзе, өс энеһе: Хәлиулла, Фәбрәшит, Фәбделжәлилдәр менән Олотау буйына күсеп килмештәр. Йәнәшкүл буйында йәйләп ултырған Иманғол балалары менән күрше булып кунаклашып татыу гүмер уззырғандар. Нийәт, кәңәш итеп, ике йәйләү бергә йыйылып, бер урынға кышлау һалырга кәңәш беркеткәндәр. Урталык урын итеп хәзерге Әмин ауылы урынын билдәләгәндәр.

Кышлаузы, элек Әмин егет килеп, Шишмә тауы түбәһенә һалған. Шуның өсөн уға нәсихәт биреләп, «Әмин ауылы» тип атағандар. Иманғол балалары араһында, кышлаузы шул Йәнәшкүл буйына һалайык, Әмингә кушылмайык, тиеүселәр булһа ла, Сөнжәлмәжит был ултырған Йәнәшкүл тирәһе ауыл булып ултырырга лайык түгел, Троицк – Верхнеуральск тракты юл өстө булғанға вә был был ер бала-сағаға тынғыһыз булып, тигән, һәм әминдәр менән булған кәңәш буйынса, хәзерге Мәжит тауының төньяк битенә 1747 йыл Иманғол балалары кышлау һалғандар. Шул вақыттан инде ауылды икегә бүлөп, юғары яқты – Әмин яғы, түбән осто Ташкисеү як тип йөрөтәләр...»

Артабан һүз һисек ер беркетәүзәре һақында бара. «Ауылда старшина булып торған Әмин башта Екатеринбургка бара, ер планы эшләтеп алып кайта (эт тирәһенә), ләкин 1838 йылда янғын сығып, ер планы һәм «межевая книга» юкка сыға. Ә уға тиклем Ырымбур губернаторы Неплюев, башкорт менән казак халқы берләшәп, батша һөкүмәтенә қаршы восстание сығармаһын тип, Ырымбур менән Екатеринбург араһына 7 урынға крепость короу билдәләй, карауыл куя. Халык араһында тыныслык урынлашып, 1847 йылда был ерзәргә казак гәскәрзәре хужа булып алғас, казак булмаған халыктарзы кыуалар. Күмләк (Кумляк), Куңғырат, Мостай, Тупай, Лапа ауылдары казак булмайбыз тип, ялан яғына күсеп, Бакайкүл, Бурылайғыр, Иманғол исемле ауылдарза мещан булып гүмер итәләр. Күмләк һәм Лапа башкорттарының бәғзеләре 12 сакырым түбән күсеп, казачий поселок булып ултыра. Башлык кешеләре Мәһәзи исемле булған өсөн, Мәһәзи тип, йәғни Мәһәзи ауылы тип исем алды. Башкорттарзы кыуғас, буш калған

урындарға Бузулук, Самара һәм Өфө яғынан рустар килеп, Күмләк һәм Лапа ауылдарының мәсеттәренә ут төртөп яндыра. Үззәре, Лапинское һәм Кумлякские тип исемләнеп, был ерзәргә хужа булып ала».

Шәжәрәһе тәғәүсә Рәхмәтуллин Тимерша Әхмәтшәриф улы һәм китапты табып, уны күсерәүсә Дәүләтшин Марс Шайкамал улы үззәренәң язмаһында Әмин ауылында булған түрәләр тураһында мәғлүмәттәр биреп китә: «Әүәл, қрәстиән вақытта ташкисеүле Фәбделвахит һажи Фәбделғафаров, унан һуң Юлмөхәмәт Хәлиуллин, Мөхәмәтша Батыршин старшина булып торған. Казачийға күскәс, Фәбделғафур Хөсәйен улы, артабан Иманкара Сәфәр улы, Зарай Гәләй улы приказной итеп тәғәйенләнә. Поселкала атаман вазифаһы индерелгәс, был вазифаны 1871 йылда Хазим Сиражетдинов, 1872-1873 йылдарза Әхмәтханбәли Зәйнәғәбетдин улы, 1874-1878 йй. – Сөнәғәтулла Зәйнәтдинов, 1879 йй. – Динмөхәмәт Юлмөхәмәтов, 1880-1882 йй. – Хөсәйен Батыршин, 1883 йй. – Зәйнәтдин Зәйнәғәбетдинов, 1882-1885 йй. – Ситдык Дәүләтшин, 1886-1894 йй. – тоташ 9 йыл – Уйылдан Сиражетдинов атаман булған һ.б. Поселканың иң һуңғы атаманы – Фәбделрахман Абдуллин (1909-12 йй.)».

Үрзә әйтәлгәнсә, Силәбе өлкәһендәге Әминдәң Учалы районындағы башка типтәр ауылдары менән дә үз-ара тығыз бәйләнәштә булуы төсмөрләнә. Профессор Ә. Әсфәндиәров, мәсәлә, Иманғолдан тыш, әминдәрзәң Ахун, Өргөн, Рысай (элекке исеме Акбулат) ауылдарына килеп аралашып китеүен дә теркәгән. Һәм, киреһенсә, Рәхмәтуллин үзенең шәжәрәһендә Әмингә күсәүселәрзә язып үтә. «Әмин ауылы ултырғас, ун йылдан һуң Учалы күле янынан Ишмәт тигән дачанан бер туған Шәмир менән Зәбир күсеп килгән, уларзың Әмин, Зәйнәтдин, Вәли исемле улдары булған», – ти. Шулай ук Өргөндән Батырша, Раһманғол, Қылмырза тигән улдары менән Азнаш бай за Әмингә күсенә, ләкин рустар килеп, казаклыкты қабул итмәгәндәрзә кыуғас, Раһманғол, казак булмайым тип, ялан яғына, Яңы Әмингә сығып китә. Бында Каркынбай ише казактарзың килеүе лә теркәлгән. Каркынбай, Иманғол ейәне Фәтхулланың кызын алып, ошонда йәшәй.